

vzorků na veletrhu sloužilo za podívanou ve smyslu shora vyličeném a že by veletrh byl výstavou ve smyslu cit. ustanovení pravidel. Tomu nevádí ani, že snad mnoho návštěvníků nepřichází na veletrh v úmyslu nakupovati nějaké zboží, neboť není-li z technických důvodů možno návštěvníky omeziti pouze na osoby, které prokážou hospodářský zájem na návštěvě veletrhu, nemůže tato okolnost sama o sobě vtisknouti vyloučení vzorků ráz zábavy.

Nss tedy neshledal, že by mezinárodní dunajský veletrh, který, jak není sporno, sleduje cíl shora vyličený, byl výstavou ve smyslu § 2 č. 2 prav., a že by proto podléhal dávce ze zábav.

Č. 6423.

Stavební právo (Morava): I. Zemský výbor je oprávněn přímo v první stolici naříditi odstranění plotu, který byl proti předpisu § 46 stav. ř. mor. u veř. silnice postaven. — II. Plot nepřestává býti hrazením podle § 46 st. ř. mor. tím, že v něm jsou vrata. — III. Předpis § 46, odst. 4 stav. ř. mor. platí též o nahrazení plotu starého plotem novým.

(Nález ze dne 23. března 1927 č. 5929.)

V ě c: Dr. Josef Sch. v N. proti moravskému zemskému výboru v Brně (vrch. zem. rada Jos. Derka) stran odstranění hrazení.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: K oznámení silničního výboru ve St., že st-1 zřídil podél svého pozemku v N. dva laťové ploty o délce 20 m a 12 m ve vzdálenosti jen 1.20 — 1.50 m od kraje banketu okresní silnice, nařídil mor. zv nař. výnosem st-li, aby ploty ty do 14 dnů odstranil, resp. přemístil do zákonné vzdálenosti 2.50 m, a upozornil jej pro případ neuposlechnutí na ustanovení § 46, bod 4 stav. ř.

Stížnost neshledal nss důvodnou.

St-1 namítá na prvním místě, že zv nebyl příslušným napadený příkaz vydati, poněvadž o věci nerozhodl dosud stav. úřad první stolice. Námitka ta není důvodna. § 46 stav. řádu mor. ve znění zák. ze 16. června 1914 č. 44 z. z., o němž se nař. výnos opírá, stanoví v bodu 1., v jaké vzdálenosti dovoleno jest při veř. silnicích zřizovati stavby a hrazení, v bodu 2. zmocňuje pak zem. správu pol., resp. zem. výbor, aby z předpisů bodu 1. o vzdálenosti povolil výjimky. Bod 4. téhož § praví pak, že při novostavbách, přístavbách, přestavbách a hrazeních při říšských a okr. silnicích, pro něž taková výjimka stanovena nebyla, jest úřad dle bodu 2. k povolení výjimky kompetentní oprávněn i mimo pořad stolic, předepsaný v § 136, naříditi stavebníku, aby takovou stavbu nebo takové hrazení během určité, jemu stanovené lhůty odstranil. Vzhledem k tomuto ustanovení nemůže tedy býti pochybnosti, že zv byl v daném případě příslušným přímo v první instanci nař. příkaz vydati.

Druhá námitka vytýká, že nebylo materiálních předpokladů pro vydání nař. příkazu. V tomto směru dlužno především vytknouti, že případ nutno posuzovati podle § 46 stav. řádu mor., který ex professo jedná o zřizování staveb a hrazení při veř. silnicích. Nadpis tohoto paragrafu mluví ovšem jen o stavbách. Avšak kontext uvádí vedle staveb

výslovně také hrazení a podrobuje tato poslední zejména také v bodu 4. téměř pravidlům jako stavby. Vzhledem k tomu netřeba se zabývatí otázkou ve stížnosti nadhozenou, možno-li sporné dva ploty pokládati za stavby čili nic. St-l arcit' tvrdí také, že alespoň kratší plot jeho nelze pokládati ani za hrazení, poněvadž jsou v něm zřízena 4 m široká laťová vrata. Avšak tato okolnost neodnímá plotu povahy hrazení ve smyslu § 46 stav. ř. Předpis ten pojmu hrazení nedefinuje; nutno tedy slovo to bráti v obvyklém smyslu, podle toho však značí hrazení všeliké na povrchu pozemku provedené technické zařízení, kterým se přístup na pozemek znemožňuje neb aspoň znesnadňuje, při čemž je lhostejno, zdali v hrazení takovém jsou zřízena vrata.

Stížnost namítá také, že nejde o nové hrazení, nýbrž jen o znovu-zřízení ohrady v těchto místech dlouhá léta již postavené. Avšak z vývodů stížnosti samé je patrné, že se nejedná toliko o udržování, po případě opravu dosavadního hrazení, nýbrž že na místě staré rozbořené ohrady zděné, po případě dřevěné, zřízen byl nový plot. Zřizuje se tedy znovu hrazení, ovšem na místě, kde už dříve hrazení bylo. Tato okolnost však použití § 46 odst. 4. stav. ř. nevylučuje.

A konečně je také bez významu okolnost, že sporné ploty postaveny jsou v téže čáře jako dům st-lův a jiný jeho plot a plot sousedův, kdyžže st-l netvrdí, že jsou postaveny v stav. čáře stanovené schváleným plánem polohy (bod 1 § 46 stav. ř.).

Po stránce formální stížnost vytýká jako vadu řízení jednak, že st-l při znovuzřizování sporných plotů nebyl na nepřipustnou jejich polohu ani ob. úřadem ani siln. výborem upozorněn, jednak že před vydáním nař. příkazu nebyl slyšen. V prvním směru nejde však vůbec o žádnou vadu, poněvadž příkaz dle bodu 4 § 46 není podmíněn tím, že stavebník na nepřipustné umístění stavby nebo hradby byl upozorněn. V druhém směru okolnost, že st-l před vydáním nař. výnosu nebyl slyšen, zakládala by arcit' podstatnou vadu řízení, kdyby stížnost uplatňovala nějaké relevantní skutkové okolnosti, které následkem toho, že st-l nebyl slyšen, vyžadují objasnění. Avšak okolnosti, ohledně nichž st-l vytýká, že zůstaly nevyšetřeny, jsou vzhledem k výkladu § 46 stav. ř. vesměs irelevantní, nemělo tedy opomenutí výslechu strany na její obranu nepřiznivého vlivu a nelze je tedy uznati za podstatnou vadu řízení.

Č. 6424.

Stavební právo. — Administrativní řízení (Čechy): Člen obecní rady jako takový není legitimován k rekursu proti udělení stav. povolení, třebas se stav. komise zúčastnil jako zástupce obce.

(Nález ze dne 23. března 1927 č. 5930.)

Prejudikatura: Boh. 587/20 adm.

Věc: Josef O. v K. (adv. Dr. Jan Kadlec z Libochovic) proti zemskému správnímu výboru v Praze o rekursní legitimaci ve věci stavební.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: K žádosti Antonína K. v K. za povolení ke stavbě rodinného domku na stav. parcele č. kat. . . . v K. konala se dne 25. červ-